

Nem látlak én téged többé, többé soha sem,
 És sem látod, hogy ártasz könnyes a szemem.
 Nevemet hiába mondod, könnyedet hiába ontod,
 Mirezok mezejen, valahol te ottél láncol,
 Ott ahol senki sem gyászol, ott halok meg én.

Nem lesz egy tenyérnyi föld sem, puszta síromon,
 Elcsott katonák teste lesz a vánkocrom.
 Ahová te fognak tenni, síromra nem borul senki,
 Senki aki él, tavasz sem fakaszt rám zöklet,
 Elhordja rólam a földet, majd az őszi szét.

Szeretnék még egyszer lenni, lenni még veled,
 Szeretném öledbe tenni, ősülő fejem.
 Szeretnék ajkodon égni, szeretnék te veled lenni,
 Csak egy éjszakát,
 Azután akármű érhet, boldogan halok meg érted,
 Hítvesem, hazám.

Szeretném, hogyha még egyszer

~~és nem más valaki.~~

Öledbe ringatnám lágyan

Ősülő fejem.

Szeretnék ajkodon égni

Könnyesve boldogan élni

Csak egy éjszakát

Azután akármű érhet

Örömmel halok meg érted

Kedvesem, s hazám.